καλμάρω

καλμάρω, ρ. [<ιταλ. calmare]. **1.** (για καιρικά φαινόμενα, ιδίως για θάλασσα) μειώνω την έντασή μου, ηρεμώ, γαληνεύω: «καλμάρισε η θάλασσα || καλμάρισε ο αέρας». **2.** καταπραΰνω, ηρεμώ κάποιον ή κάτι: «είχε τέτοια νεύρα, που είδα κι έπαθα μέχρι να τον καλμάρω || πήρε ένα χάπι για να καλμάρει τα νεύρα του». (Λαϊκό τραγούδι: *με καφέ και με τσιγάρο κάθε πίκρα μου* ***καλμάρω***). **3.** ηρεμώ, ησυχάζω: «μόλις γύρισε στο σπίτι, ξάπλωσε για λίγο στο κρεβάτι του για να καλμάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας